

vörösbe hajló s zöldesek,  
amit ághegyen meglesek,

citromszínű és sápatag,  
barna, mint felzavart patak,  
aranylón foltos, pöttyözött  
is van néhány a sok között.

Alkonyattájban vad szelek  
fújnak, bőséggel leperreg,  
ami maradt az ágakon,  
sötétben szállnak mind, vakon.

Az utca velük megtelik,  
összesimulnak reggelig:  
szőnyeg lesz, barna jutalom  
lábunk alatt az udvaron.

## Fülöp Kálmán

### Szabadságod

Kiszakadni a világból  
nem lehet, csak  
általa, és vele —

hogyanléted abban  
nyer teret, ha feléd  
nyúl átszegzett keze

s a látszatot elveted —  
a Sátán ajándéka  
az örök rabság,

és csalóka  
délibábos játék,  
az egyszer fent,  
egyszer lent,

sorsunkra szabott  
értelmetlen hozadéka —

csak ki az éjszakából  
amíg el nem nyel  
a kiábrándultság  
kelevényes szakadéka,  
s rád telepszik az idegenség,  
akik már ezerszám jönnek,  
hogyan elvegyék hazád, életed —

hogyan kioltás benned  
Isten tüzét, és  
gúzsba kössék  
imára kulcsolt kezéd.

---

---